

Werkblad 15.1 – Met zijn allen gelijk

MET ZIJN ALLEN GELIJK, DAT IS PAS STERK

naar 1 Korintiërs 12: 12

Zullen we voor je pianospelen,
dachten mijn vingers, is dat geen goed idee?
Jullie doen maar, zeiden mijn oren,
maar wij doen mooi niet mee.
Dat is dus niets geworden, daar kwam niets van terecht.
Vingers zonder oren, dat lukt niet echt.

Zullen we naar je toe komen,
dachten mijn voeten, is dat geen goed idee?
Jullie doen maar, zeiden mijn benen,
maar wij doen mooi niet mee.
Dat is dus niets geworden, ik kwam niet bij je terecht.
Voeten zonder benen, dat lukt niet echt.

Zullen we je een aai geven,
dachten mijn handen, is dat geen goed idee?
Jullie doen maar, zeiden mijn armen,
maar wij doen mooi niet mee.
Dat is dus niets geworden, ik bracht er niets van terecht.
Handen zonder armen, dat lukt niet echt.

Je ziet er lief uit, dat moeten we zeggen,
dachten mijn ogen, is dat geen goed idee?
Jullie doen maar, zei mijn mond toen,
maar ik doe mooi niet mee.
Dat is dus niets geworden, ik heb je niets gezegd.
Ogen zonder mond, dat lukt niet echt.

Dit wil ik niet meer, voor geen prijs.
Zo komt mijn lijf nooit meer in orde.
Elk lichaamsdeel eigenwijs.
Dat is om gek van te worden.

Alle lichaamsdelen samen één.
Dat zou mooi zijn, dat zou ik wel willen.
Mijn grote mond geen baas over mijn kleine teen.
Mijn hoofd niet hoger dan mijn billen.

Precies zo gaat het in de kerk:
het werkt niet goed, één alleen boven.
Met zijn allen gelijk, dat is pas sterk.
Daar moeten we allemaal aan geloven.

Uit: Eykman, K. (2003). *Het hoogste woord. Bijbel voor kinderen*. Baarn: De Fontein.